



En Joan Freixa

Vallcebre

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Vallcebre
Emplaçament Carretera B-401 km 2.
Alçada: 1120

Coordenades:

Latitud: 42.20421
Longitud: 1.81842
UTM Est (X): 402457
UTM Nord (Y): 4673126

Classificació

Número de fitxa 08293 - 78
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Autoria de l'element: Desconegut
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Cançó desconeguda.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Anna Junyent Traserra
Data de registre de la fitxa: ds., 23/05/2009 - 02:00

Descripció

La cançó es troba recollida al Cançoner del Calic i és la següent: Natural so de Vallcebre / i a Vallcebre em so criat. / Per nom me'n dic Joan Freixa, / que amb raó em queixo, / sempre so estat desdixat. / La gent diuen que jo em queixo: / no em queixo sense raó: / me n'és causa una donzella, / hermosa i bella, / robadora del meu cor. / jo de dia encara passo / sols ne puga treballar. / Quan ne vé l'hora de l'àpat / me'n poso a taula: / no en puc veure ni menjar. / Cada nit jo la somio. / De prompte n'estic despert: / trec el cap a la finestra. / (Això és cada vespre): / sempre em sembla que la veig. / Vostre pare i vostre mare / molt ditxosos deuen ser: / tenen les roses a casa / acolorades: / les van a collir al roser. / De la vostra cabellera, / qui en pogués tenir un cabell! / A Madrid l'enviaria / amoreta mia, / per fer-ne un present al rei. / Vostre pare i vostra mare / ara s'han deixat de dir / que la vostra cabellera, / hermosa i bella, / no es pentina per a mi. / Si es pentina, que es pentino: / mai se pogués pentinar. / Si no és una serà una altra: / de la flor alta, / de minyones prou n'hi ha.

Observacions:

Cançó de vallcebre recollida al Cançoner del Calic.

Bibliografia

SERRAi VILARÓ, J (1913). "Cançoner del Calic". L'Avenç, Barcelona 1913.

Numers

ETNOGRAFIA I FOLKLORE DEL BERGUEDA



1.- Nom del poble **VALLCEBRE**

Municipi **I D**

15.- **LITERATURA ORAL I ESCRITA**

CANÇONS

SEN JOAN PIRIXA

Natural so de Valloebre
i a Valloebre en se criat.
Per me n'ha dit Joan Pirixa,
que amb tu i en quim,
sempre en estat desdixat.

La gent diuen que jo en quim:
no en quim sense tu:
me n'he causat una donzella,
hermosa i bella,
robadora del meu cor.

Jo de dia encara passo
sola me paga treballar.
Quan se ve l'hora de l'àpet
me'n poso a taula:
no en puc beure ni menjar.

Cada nit jo la somno.
De prompte n'estic despert:
treu el cap a la finestra.
(Així de cada vespre):
sempre en sembla que la veig.

Vostre pare i vostra mare
molt ditxosos deuen ser:
tenen les roses a casa
acolorades:
les vas a collir al roser.

De la vostra cabellera,
qui en pogués tenir un cabell!
A Madrid l'enviaria
amoretta mia,
per fer-ne un present al rei.

Vostre pare i vostra mare
ara s'han deixat de dir
que la vostra cabellera,
hermosa i bella,
no es pentina per a mi.

Si es pentina, que es pentina:
mai se pogués pentinar.
Si no és una serà una altra:
de la flor alta,
de miyones prou n'hi ha.

(J. Serra Vilard. Cançoner del Calic. L'Avang. Barcelona 1918, pg. 52-53)